

POSTANOWIENIE

Dnia 8 września 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski (przewodniczący)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

SSN Marian Kocon (sprawozdawca)

w sprawie z wniosku W.(...) z siedzibą G., (...) BM Holandia
przy uczestnictwie A. M.

o stwierdzenie wykonalności orzeczenia sądu zagranicznego,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 8 września 2010 r.,

zażalenia wnioskodawcy

na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 3 marca 2010 r., sygn. akt I WSC (...) [I
ACz (...)],

oddala zażalenie;

**zasądza od wnioskodawcy na rzecz uczestnika postępowania kwotę 120 zł
kosztów postępowania zażaleniowego.**

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 3 marca 2010 r. Sąd Apelacyjny oddalił wnioski o przywrócenie terminu do wniesienia skargi kasacyjnej i odrzucił skargę kasacyjną W.(...) Sąd wskazał, że skarga została wniesiona po upływie terminu, a w sprawie nie ma podstaw do przywrócenia terminu do wniesienia skargi.

W zażaleniu skarżący zażądał uchylenia tego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie podlega oddaleniu.

Zgodnie z art. 168 § 1 k.p.c. strona może wystąpić z wnioskiem o przywrócenie terminu do dokonania czynności procesowej, jeśli uchybiła mu bez swojej winy. Brak

winy w uchybieniu terminu powinien być oceniany z uwzględnieniem wszystkich okoliczności sprawy, w sposób uwzględniający obiektywny miernik staranności jaką można wymagać od podmiotu należycie dbającego o swoje interesy.

W sprawie brak jest podstaw do przyjęcia, że żalący nie ponosi winy w uchybieniu terminu. Trzeba podkreślić, że odpis postanowienia Sądu II instancji został doręczony pełnomocnikowi żalącego w dniu 2 października 2009 r., tak więc termin do wniesienia skargi kasacyjnej upływał w dniu 2 grudnia 2009 r. Tymczasem żalący zwrócił się do innego pełnomocnika o sporządzenie skargi kasacyjnej dopiero w dniu 30 listopada 2009 r. Ewentualne zaniedbania polskiego pełnomocnika reprezentującego żalącego nie wyłączają negatywnych dla żalącego konsekwencji procesowych (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 27 października 2009 r., II UZ 35/09, niepubl., z dnia 28 listopada 2007 r. V CZ 105/07, niepubl., z dnia 30 maja 2007 r. II CSK 167/07, niepubl.). Stąd też Sąd Apelacyjny trafnie przyjął, że wniosek o przywrócenie terminu jest niezasadny, zatem skarga kasacyjna podlega odrzuceniu jako wniesiona po terminie.

Z powyższych względów orzeczono jak w sentencji (art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.).